

Jeg skal nævne, at det nu bliver *Regel*, at Bidragspligten varer til Barnets 18de Aar. Og der kan paalægges særlige Bidrag til Barnets Daab og Konfirmation, til Skoleundervisning og faglig Uddannelse, samt i Anledning af Barnets Sygdom og Begravelse.

Hensigtsmæssigt er det, at Bidraget nu skal erlægges *forud*. Det er en meget vigtig Bestemmelse.

De vil ogsaa være opmærksom paa Reglerne i Slutningen af § 1, hvorefter Overøvrighedens Godkendelse udkræves, for at Forlig mellem Forældrene bliver bindende, og hvorefter en Sum, der erlægges en Gang for alle, skal sikres for Barnet i Overformynderiet eller ved Indkøb af Livrente. Loven forhindrer, at Folk tager et saadant Barn i Pleje eller adopterer det blot for at komme i Besiddelse af Affindegssummen.

Af vigtigere nye Bestemmelser kan mærkes § 6, hvorefter Barnemoderen kan faa Bidraget udbetalt af det offentlige uanset at Barnets Fader er død eller har forladt Landet, og § 12 om Adgang for de paa Fødselsstiftelsen fødte Børn til at faa Bevis for, hvem deres Moder er. Der fødes paa Stiftelsen aarlig 18 à 1900 Børn udenfor Ægteskab.

Ny er ogsaa Reglen i § 13 om, at Moderen, naar den 6te Svangerskabsmaaned er forløben, kan faa anlagt en foreløbig Paternitetssag, og ligeledes § 2 om, at hun af Faderen kan forlange Bidrag til sit Underhold i 1 Maaned før og 1 Maaned efter Fødslen. Herved støttes Moderen i den for hende trangeste Tid.

Ligesaa er det en god Regel, som gives i § 15 om Anlæg af Sag mod en forsvunden Fader, eventuelt ved offentlig Stævning.

De her nævnte Regler tilligemed andre af de nye Forskrifter, som Loven giver, synes mig at tale i høj Grad til dens Gunst.

Man kan maaske *imod* Loven henvise til, at Moderen til det uægtefødte Barn begunstiges uforholdsmæssig i Sammenligning med f. Eks. Enken, der sidder hen med uforsørgede Børn. Det kan ogsaa være rimeligt, at Lovgivningen arbejder hen til at hjælpe Enken — for Tiden er dog sikkert baade Staten og Kommunerne saa overbebyrdede, at Tanken maa stilles i Bero — men forresten har Samfundet særlige Hensyn at tage, hvor det gælder de udenfor Ægteskab fødte Børn. Jeg sigter herved til, at de som nævnt kan ventes at afgive et uforholdsmæssigt Kontingent til Fattighuse og Strafanstalter. Rent forretningsmæssigt set kan det være velanvendte Penge, de, som ofres paa Børnene.

Vil man i Enkelthederne dvæle ved, hvad

der kan tale *imod* Loven, kommer man til at standse ved fhv. Borgmester Jacobis Pjece. Han fremhæver i denne særlig det urimelige, som der kan være i Udbetalingen af Bidragene til letfærdige Mødre, som ikke anvender dem til Barnets Bedste, eller til Mødre, som slet ikke har Udgift til Barnet, eller som kan sørge for det uden Vanskelighed, eller som samlever med Barnets Fader, hvem Udbetalingen mulig kommer tilgode.

Det kan ikke nægtes, at Borgmester Jacobis Skrift er et Ord i rette Tid, forsaavidt som det nu er rimeligt at drøfte de Mangler, der klæbe ved Loven, men jeg tror, at de væsentligste af ham fremhævede Ulemper en en Følge af, at § 10 i Lovforslaget udstemtes af Landstinget. Paragrafen bestemte, at Tilsynet med Plejebørn skulde omfatte alle de Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab, og at det eventuelt skulde gøre Anmeldelse til Stedets Værgeraad. Det synes mig, at dette Tilsyn, som for Plejebørns Vedkommende, saavidt jeg ved, virker godt, men hvis Medhjælpere rigtignok ikke, som foreslaaede, burde være lønnede, passende kunde udstrækkes til alle Tilfælde, hvor Barnemoderen forlanger Bidraget udbetalt af det Offentlige, men i al Fald burde Politimesteren kunne betinge Udbetalingen af en Attest fra Tilsynet om, at Beløbet kunde ventes anvendt til Barnets Bedste, ligesom Udbetaling i visse Tilfælde kunde ske efterhaanden gennem Tilsynet. Naar Landstingsudvalget henviser til, at et tvunget Tilsyn vil kræve, at enhver Moder skal anmelde sit udenfor Ægteskab fødte Barn til den Opholdskommune, som hun maaske har valgt i den Hensigt saavidt muligt at skjule, at Barnet er Frugten af et illegitimt Forhold, bortfalder, saavidt jeg kan se, denne Betragtning Vægt, naar Tilsynet indskrænkes som af mig antydet.

Borgmester Jacobi anfører ogsaa, hvorledes Bidraget ofte kan blive at udbetale til en Moder, der allerede har oppebaaret det fra Faderen. Jeg vilde finde det rimeligt, at det straks ved Bidragets Fastsættelse blev tilkendegivet Faderen, at enhver Betaling bør ske gennem Øvrigheden, saaledes at dog Forældrene, hvis Moderen vil give Afkald paa sin Ret til forskudsvis Betaling, kunde bestemme, at Betalingen skal ske direkte.

I de store Træk finder jeg, at der er langt mere, som taler for end *imod* Loven, og jeg skal tilføje, at ligesom den private Velgører nu og da vil blive drejet en Knap, saaledes vil Love med humant Formaal vanskelig kunne gives i en Form, hvor det er udelukket, at der